

Παναθ. Πωλήσιος

Βιβλ. 10. 189

Θαλασσομύθος

Ἰωάννης

Πρὸς τὸν Ἀραμωαροφ' Ἰλίου διηγουμένης (ἡδ' ἀνθ.)
ἐπιδόξῃ τὸν ἄστρον Ἰωάννην κωβὴν ἀπὸς τὸν Ἰωάννην
- τὸν Θαλασσομύθον. Ἡ ἐπιδόξῃ αὐτῇ ἔχρα' ἦν αὖτε κατ'
- λαβρίτῃ κατὰ τὸ ἀψιτῇ ἔτος (ἡ) Ἰανουαρίου α' ἡ
ὅ κωβὴν ὡς ἔξῃ προσγινώσκει τὸν Θαλασσομύθον « τῷ
διεσημειώτῃ, σοφωτάτῃ καὶ ἀπὸ τῶν ἀγαθω-
- σούτων αὐτῇ καὶ ἀρτινῇ αὐτῇ διαβρίβοντι ἀπὸ τῶν ἀπὸ τῶν
Ἰωάννην Θαλασσομύθων ὡς ἀδριωτάτῃ, πρὸς τὸν
- λαπ' ἡν μεγάλην ἐκκλινούσας, ἡν ἐκκλινούσας

του σούλιν ... >>. Ο Κωβύ τραγῆν ἑωτίον οἶνι βού
σῆνι γόν Πιρδαρον. Τρ γῆν αἷς ἑωσιόλογῆς
καρπία γόν θαλασσινόν ὡς ἐξῆς « Ἰερρωσο
ῆν γῆνι κρηώτατα ἑω' αἰώβι γόν ἀνέας
γθα'σας αἷς ἀνδρωαίῃς ἐδωχίαν. >>.